Ankenævnet for Forsikring

Den 30. september 2015 blev i sag nr. 87841:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har haft hjemforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. Hun klager ved sin advokat over størrelsen af den erstatning, selskabet har udbetalt i forbindelse med et røveri den 24/12 2012, hvor der blev stjålet smykker for mere end 300.000 kr.

Selskabet henviser til, at det har udbetalt erstatning for særlige private værdigenstande, hvorunder smykker hører, med maksimumbeløbet i henhold til policen på 250.000 kr.

I klagen til nævnet har klagerens advokat krævet fuld dækning for smykkerne. Han gør gældende, at klageren inden tyveriet bad selskabet om, at forhøje dækningen til et højere beløb end 250.000 kr. Til støtte for kravet har han anført:

> "Jeg vedlægger følgende til belysning af sagen:
> Min skrivelse af 2/6 2014 til forsikringsselskabet, min skrivelse af 6/8 2014 til forsikringsselskabet
>
> Forsikringsselskabets skrivelse af 28/8 2014, hvor forsikringsselskabet anfører, at forsikringsselskabet ingen notater har om min klients henvendelse vedrørende forhøjelse af forsikringssummen
>
> Min skrivelse af 27/10 2014 med bilag, hvoraf det fremgår, at min klient i perioden fra 20/8 til og med den 12/11 2012 har været i telefonisk kontakt med forsikringsselskabet i 63 minutter. Min klients standpunkt er, at disse telefoniske henvendelser netop vedrører min klients anmodning om forhøjelse af forsikringssummen.
>
> Forsikringsselskabets skrivelse af 24/11 2014, - min skrivelse af 3/12 2014, og forsikringsselskabets skrivelse af 8/1 2015.

Til støtte for klagen bemærkes, at tidspunkterne, antallet og varigheden af min klients henvendelser til forsikringsselskabet sandsynliggør, at min klients henvendelser har vedrørt forhøjelse af forsikringssummen, og at forsikringsselskabet har ansvaret for, at der ikke er foretaget notater om indholdet af samtalerne.

Det fremhæves, at forsikringsselskabet på den ene side har bekræftet at have modtaget henvendelser fra min klient i den nævnte periode, og forsikringsselskabet på den anden side mangler beviser for, at der ikke skulle have været tale om forhøjelse af dækningen. Det gøres gældende, at forsikringsselskabet som følge heraf skal lægge til grund, at dækningen er forhøjet, således at forsikringsselskabet skal betale erstatning for det samlede krav."

Selskabet har over for nævnet i brev af 29/6 2015 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:"**Klagen**
Klager var udsat for røveri i sit hjem den 24. december 2012, og fik i den forbindelse stjålet smykker for mere end 300.000 kr.

Danske Forsikring har udbetalt 250.000 kr. i erstatning for smykkerne, men har afvist at udbetale yderligere, idet dette beløb udgør forsikringens maksimum for særlige private værdigenstande.

Klager gør ved sin advokat gældende, at klager inden røveriet skulle have rettet henvendelse til selskabet og bedt om at få forhøjet summen for særlige private værdigenstande, således at der var dækning for alle hendes smykker. Dette bestrider selskabet.

Forsikringsforholdet
Klager aftalte pr. 27. juni 2006 indboforsikring i Danske Forsikring på vilkår Familiens Basisforsikring 2, DF20150-2. Forsikringssummen blev aftalt til 532.000 kr., og dækningen for særlige private værdigenstande udgjorde 80.000 kr.

Efterfølgende er der sket diverse ændringer, således at forsikringen på skadetidspunktet dækkede på vilkår DF20150-2; forsikringssummen var aftalt til 889.000 kr., og dækningen for særlige private værdigenstande var 250.000 kr.

Selskabet har i forbindelse med skadesagen opsagt forsikringsforholdet til ophør.

Klagers bevisbyrde
Den seneste police som blev fremsendt til klager inden røveriet, blev fremsendt den 21. november 2012. Af denne police fremgår, at forsikringssummen var aftalt til 889.000 kr., og heraf udgjorde dækningen for særlige private værdigenstande 250.000 kr.

Advokaten gør gældende, at klager i perioden op til røveriet har været i telefonisk kontakt med selskabet adskillige gange, og at selskabet skulle have bevisbyrden for, at klager ikke skulle have anmodet om en yderligere forhøjelse af dækningen for særlige private værdigenstande.

Det er korrekt, at klager i perioden august - november 2012 har været i kontakt med selskabet ved flere lejligheder. Selskabet har imidlertid intet noteret om, at klager skulle have anmodet om en yderligere forhøjelse af summen for særlige privat værdigenstande. Vi har

redegjort for forholdet i brev fra den 24. november 2014, jf. klagers bilag, hvortil vi tillader os at henvise.

Klager har ikke - i tidsrummet mellem udsendelsen af policen den 21. november 2012 og frem til røveriet den 24. december 2012 rettet henvendelse til selskabet og gjort opmærksom på, at policen ikke skulle være i overensstemmelse med det, som hun havde aftalt med selskabet. Det må derfor kunne lægges til grund, at policen er i overensstemmelse med de aftaler, som er indgået mellem klager og selskabet. Vi må på det kraftigste tilbagevise, at selskabet skulle have bevisbyrden for, at den skriftlige aftale skulle kunne lægges til grund ved sagens afgørelse.

Selskabet har udbetalt erstatning i overensstemmelse med den forsikringsaftale, som selskabet har indgået med klager, og selskabet kan derfor ikke udbetale yderligere i sagen.

For god ordens skyld gør vi opmærksom på, at vi ikke har taget stilling til størrelsen af klagers erstatningskrav.

Da klagers advokat har fremsendt kopi af korrespondancen med selskabet vedlægger vi blot kopi af den police, som er fremsendt til klager den 21. november 2012."

Af police af 21/11 2012 fremgår bl.a.:

"**Forsikringen omfatter**

Forsikringssum	889.000 kr.
Heraf særlige private værdigenstande indtil	250.000 kr."

Nævnet udtaler:

Det fremgår af klagerens police, at forsikringen omfatter en dækning for særlige private værdigenstande, herunder smykker, på indtil 250.000 kr.

Selskabet har udbetalt maksimumerstatningen på 250.000 kr. i forbindelse med et røveri, klageren var udsat for den 24/12 2012, og afviser på denne baggrund at udbetale yderligere.

Klageren kræver yderligere erstatning for smykkerne og henviser til, at selskabet ikke har efterkommet hendes telefoniske anmodninger forud for røveriet om at hæve maksimumdækningen. Hun henviser blandt andet til, at telefonlister, som hun har fremlagt, dokumenterer, at hun har været i telefonisk kontakt flere gange med selskabet.

Selskabet er enig i, at der har været telefonisk kontakt, men har ingen notater e.l. om samtalernes indhold. Selskabet gør gældende, at policens indhold er i overensstemmelse med det mellem selskabet og klageren aftalte.

Efter en gennemgang af sagen, herunder de af klageren fremlagte telefonlister, finder nævnet ikke at kunne pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning for smykkerne. Det er nævnets vurdering, at klageren ikke har bevist, at policens indhold ikke er i overensstemmelse med det aftalte mellem selskabet og klageren. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale erstatning til klageren ud over det i policen fastsatte dækningsmaksimum på 250.000 kr.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels